

مهناز انصاریان:

ریشه‌ها خشک نمی‌شوند

بیشتر از همه نقش‌هایم دلم برای ماه‌منیر «میخواهم زنده بمانم» و خاله شیرین «پس از باران» تنگ می‌شود. استقبالی که از نقشم در پس از باران شد خیلی شگفت‌انگیز بود حتی خاطر م هست یکی از دوستانم می‌گفت شب‌ها موقع پخش سریال، مادرم می‌گوید: هر موقع خاله شیرین اومد من رو صدا کنید!

نوشتند که در آن از فیلمبردار «کلید» محمد آلاپوش تجلیل کردند و جالب بود که در آن نقد نوشته بودند که فکر کرده بودند من در طول فیلمبرداری از حضور دوربین بی‌اطلاع بوده‌ام و به صورت دوربین مخفی بازی کرده‌ام و در پایان فیلم متوجه شده‌اند که من بازیگر فیلم هستم و آگاهانه به این شکل بازی کرده‌ام!

بازیگر خاله شیرین در مجموعه تلویزیونی پس از باران این گونه ادامه می‌دهد: البته سالها پیش از فیلم «کلید»، قبلاً از اینکه بازیگری جلوی دوربین را تجربه کنم در نمایشی به نام «باغ آلبالو» به کارگردانی اکبر زنجان پور بازی کردم و نقش «واریا» را داشتم. ما مدت‌ها در تئاتر شهر و اداره تئاتر تمرین می‌کردیم. اما متأسفانه اجرای آن با شرایط جنگ ایران و عراق مصادف شد و روی صحنه نرفت.

او در ادامه به برخی از نقش‌آفرینی‌های دیگر خود نیز اشاره کرده و می‌گوید: بعد از «کلید» در فیلم «فیل در تاریکی» به کارگردانی نعمت حقیقی بازی داشتم و با فرامرز قریب‌یان همبازی بودم. بعد از آن نقش ماه‌منیر را در «می‌خواهم زنده بمانم» به کارگردانی ایرج قادری بازی کردم که یکی از نقش‌هایی است که خیلی دوستش دارم. فیلم هم نظیری بود. تا جایی که یادم است همه این فیلم‌ها دوست داشتند. حتی در آمریکا اکران شد و در آنجا نیز مورد استقبال قرار گرفته بود.

مهناز انصاریان که بازی در «می‌خواهم زنده بمانم» را نقطه عطف بازیگری خود می‌داند، در ادامه می‌گوید: بعد از «می‌خواهم زنده بمانم» در فیلم و سریال‌های زیادی بازی کردم. مثل «شهر خاکستری» ساخته حسن هدایت، فیلم سینمایی «هیکس» مهرجویی، سریال «مادر» مسعود فروتن، سریال «فرمان» که فیلمنامه‌نویس آن برادرم بود، سریال «هفت سنگ» که خیلی آن را دوست داشتم. در آن سریال نقش یک خانم یهودی را بازی می‌کردم و پر بود از تجربه‌های زیبا برای من.

وی بازی در سریال پس از باران را به عنوان ماندگارترین نقش خود می‌داند و می‌گوید: سریال «پس از باران» هم که سریالی است که همچنان از شبکه‌های مختلفی پخش می‌شود و همچنان مردم آن را دوست دارند. فکر می‌کنم ماندگارترین نقشم را در این سریال داشتم. هنوز که هنوز است مردم من را به خاله شیرین می‌شناسند.

نویسنده رمان پانسیون محله مونمارتر با اشاره به آخرین تجربه بازیگری خود می‌گوید: بازی در سریال «مرگ تدریجی یک رویا» به کارگردانی فریدون جیرانی آخرین تجربه بازیگری من بود. بعد از بازی در این سریال تصمیم گرفتم که برای همیشه با بازیگری خداحافظی کنم.

خداحافظی یک بازیگر

انصاریان درباره خداحافظی‌اش از دنیای بازیگری پس از این فیلم توضیح می‌دهد: به

کارگردانی ابراهیم فروزش بود. در واقع عباس کیارستمی که از دوستان من بود، از من برای بازی در این فیلم دعوت کرد که برای من یک افتخار است. تجربه سختی بود به دلیل شیوه اجرا و نوع ساختار فیلم؛ من با دو کودک و یک خانم سالمند نابازیگر داشتم. فیلم مربوط به کانون پرورشی و فکری کودکان بود و با استقبال خیلی خوبی مواجه شد.

او ادامه می‌دهد: گاهی اتفاقات جالبی می‌افتد که من خیلی دوستان دارم. فیلم «کلید» به پاریس رفت و در سینماهای پاریس به نمایش گذاشته شد. بعد از آن یک نقد خیلی زیبایی در کایه‌دوسینما راجع به «کلید»

مهناز انصاریان از رمان نویسان و بازیگران پیشکسوت سینما و تلویزیون و است. یکی از شاخص‌ترین رمان‌های او «لیلا» است که فیلم سینمایی «لیلا» به کارگردانی داریوش مهرجویی، از آن اقتباس شده است. مهناز انصاریان سال‌هاست که از بازیگری فاصله گرفته است. با این چهره فراموش نشده سینما و تلویزیون به گفتگو نشستند. این که در ادامه می‌خوانید.

مهناز انصاریان در ابتدای گفتگو با ماهنامه «صبا» اولین تجربه بازیگری خود را این گونه تعریف می‌کند: شروع بازیگری من با فیلم سینمایی «کلید» نوشته عباس کیارستمی و